

บทนิราศพระประธม

ครั้นถึงวัดพระประธมบรมธาตุ	สูงทลายาที่อยู่สันโดษบนโขดเขิน
แลทะมื่นทึนเทิงดั่งเชิงเทิน	เป็นโขดเนินสูงเสริมเขาเพิ่มพูน
ประกอบก่อย่อมุมมีซุ้มมุข	บุตีบูกบรจบถึงนพศุล
เป็นพืดแผ่นแน่นสนิททั้งอิฐปูน	จงเพิ่มพูนพิสดารอยู่นานครัน
แล้วลดเลี้ยวเที่ยวลอบขอบข้างล่าง	ล้วนรอยกวางทรายเลื่อนไถ่เลื่อนชั้น
สะพรั่งต้นคนทาลดาวัลย์	ขึ้นพาดพันพวงพุ่มช่อมใบ
เห็นห้องหับลับลิ้นเป็นที่สงฆ์	เที่ยวธุดงค์เดินมาได้อาศัย
พลอยศรัทธาพาเพลินเจริญใจ	ถึงบันไดคูโกรกชะงักงัน
เห็นสูงสุดหยุดแลชะเง้อแหงน	ถึงมาตรแมนบรรลัยคงไปสวรรค์
ต่างอุตสาหพยายามต้องตามกัน	ขึ้นถึงชั้นบนได้จิตใจมาฯ